

QUIET ARTIST

Veled

Keresztül, megtörve hatol a fénysugár ablakomon át,
reád esve táncolva ragyog egy-egy fény-árnyék.
Arcodon fut keresztül a haldokló nyár utolsó pislogása,
mely most békésen nyugszik, nem húzódik össze ráncba,
s épp egy álomvilágban vétkezel velem,
boldogságában tündértáncot lejt duzzadó lelkem,
kételyeim markomból szabadon engedem.
Ízlelgetem látványod, magamba szívlak téged.
Olyan béke teríti be szívemet, melyet rég nem éreztem.
Nálad s veled otthonomra leltem.

Mondd

Mondd, hogy nem teszel félre egy gondolattal,
mondd, hogy én vagyok neked az az Egy,
hogy a Szeretlek szó ajkaidról nem csak egy hamis dallam,
hanem a szívedből szól.

Végtelen játszma

Tekintetek vétlen ütköznek,
szívfalak lavinaként bomlanak,
fül figyel hallgatag,
hangokat formálnak néma ajkak,
érzéseket magába ölel a szív,
hirtelen megfeszül a nyak,
hajtincset elsimít a kéz,
elkezdődik a kusza játszma,
befejezetlenné válik a mozdulat.